

Sygn. akt VI U 212/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 maja 2018 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Ewa Milczarek

Protokolant – st. sekr. sądowy Sylwia Sawicka

po rozpoznaniu w dniu 8 maja 2018 r. w Bydgoszczy

na rozprawie

odwołania: W. K. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 2 stycznia 2017 r., znak: (...)

w sprawie: W. K. (1)

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o rentę

- 1) zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu W. K. (1) prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 września 2016 r. do dnia 31 października 2019 r.,
- 2) stwierdza, że organ rentowy ponosi odpowiedzialność za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji,
- 3) zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. na rzecz ubezpieczonego kwotę 360 (trzysta sześćdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

Na oryginalnie właściwy podpis.

Sygn.akt VIU 212/17

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z 2 stycznia 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. odmówił ubezpieczonemu W. K. (1) prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Organ rentowy rozpoznawał wniosek ubezpieczonego z 15 września 2016 roku. Ubezpieczony od tej decyzji złożył odwołanie powołując się na swój stan zdrowia i wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji. W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na to, że komisja lekarska w swoim orzeczeniu z 28 grudnia 2016 roku orzekła, że ubezpieczony jest niezdolny do pracy. Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny. W. K. (2), K. wniosek o rentę złożył 15 września 2016 roku. Lekarz orzecznik orzeczeniem z 7 grudnia 2016 roku orzekł częściową niezdolność do pracy u ubezpieczonego w związku ze stanem narządu ruchu do dnia 31 grudnia 2017 roku. W tym orzeczeniu wskazano jako datę powstania tej niezdolności 15 września 2016 roku. Komisja lekarska Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w swoim orzeczeniu z 28 grudnia 2016

roku stwierdziła brak niezdolności do pracy ubezpieczonego. W związku z powyższym Sąd postanowieniem z 16 lutego 2017 roku dopuścił dowód z opinii biegłych w celu oceny stanu zdrowia ubezpieczonego. Byli to biegli neurolog, ortopeda i otolaryngolog. Lekarz biegły otolaryngolog w swojej opinii z 5 maja 2017 roku stwierdził u ubezpieczonego umiarkowanego stopnia niedosłuch. Oceniał słuch jako społecznie wydolny i stwierdził brak niezdolności do pracy z przyczyn laryngologicznych. Biegli neurolog i ortopeda w swojej opinii z 19 października 2017 roku stwierdzili w rozpoznaniu zaawansowaną chorobę zwyrodnieniową stawów i kręgosłupa z wielopoziomą dyskopatią szyjną, piersiową i lędźwiową, z objawami stenozы kanału kręgowego, przewlekły zespół bólowo szyjno barkowy i lędźwiowo krzyżowy objawowy z okresami częstych zaostrzeń i obecnymi objawami ubytkowi, pourazową amputację palca drugiego ręki lewej z upośledzeniem chwytu, obustronny niedosłuch typu odbiorczego stopnia umiarkowanego, cukrzycę, wywiadzie obustronną przepuklinę pachwinową. Oceniając stan zdrowia ubezpieczonego biegli stwierdzili, że biorąc pod uwagę to rozpoznanie stan zdrowia ubezpieczonego czyni go okresowo częściowym, częściowo niezdolnym do pracy a przyczyną jest zaawansowana zwyrodnieniowa choroba kręgosłupa z wielopoziomą dyskopatią szyjną, piersiową i lędźwiową z objawami stenozы kanału kręgowego. Ten przewlekły zespół szyjno barkowy, lędźwiowy i te wszystkie schorzenia wskazane w rozpoznaniu. Te schorzenia zdaniem biegłych skutkują bólami, zawrotami głowy, szumami usznymi, zaburzeniami równowagi, ograniczeniem ruchomości kręgosłupa, przewlekłym zespołem bólowo szyjno barkowym, częstymi zaostrzeniami i obecnymi objawami ubytkowymi, zaburzeniami czucia w obrębie stóp i rąk, upośledzeniem chwytu lewej kończyny górnej po amputacji palca lewego, obniżeniem tolerancji wysiłku fizycznego. Biegli wskazali, że praca fizyczna, dźwiganie ciężarów, długotrwała praca w pozycji wymuszonej, praca w złych warunkach atmosferycznych nasila dolegliwości niekorzystny postęp schorzeń. Te schorzenia zdaniem biegłych powodują istotne upośledzenie sprawności psychofizycznej ustroju zdolności do zatrudnienia a biegli odnosili to do wykonywanej pracy w charakterze kierowcy mechanika przy zwodzie wyuczonym mechanika. W związku z tym biegli stwierdzili, że ubezpieczony jest częściowo okresowo niezdolny do pracy. Wskazali, że od daty zakończenia świad..., zasiłku rehabilitacyjnego, czyli od 23 sierpnia 2015 roku do października 2019 roku i spowodowana jest schorzeniami układu kostno stawowego z objawami neurologicznego, objawami neurologicznymi oraz chorobami współistniejącymi. Biegli wskazali, że to jest okresowa niezdolność do pracy i stan zdrowia może po leczeniu ulec poprawie. Biegli wskazali, że opinię wydawali na podstawie tych samych dowodów medycznych, którymi dysponował organ rentowy. Do tej opinii organ rentowy zgłosił zastrzeżenia powołując konkretne kwestie, których zdaniem organu biegli nie wyjaśnili. Na polecenie Sądu organ, zastrzeżenia organu rentowego zostały omówione przez biegłych w opinii uzupełniającej z 19 stycznia 2018 roku. I biegli w tej opinii uzupełniającej, w której podtrzymali dotychczasowe stanowisko podkreślili, że przyczyną częściowej niezdolności do pracy jest przede wszystkim choroba zwyrodnieniowa stawów i kręgosłupa. W przypadku ubezpieczonego przebieg schorzeń ma charakter przewlekły. Podkreślili biegli, że są obecne objawy ubytkowe to kwestionował organ rentowy w swoich zastrzeżeniach, że nie, nie występują takie objawy. Biegli wskazali, że wielopoziomowa dyskopatia dotyczy całego kręgosłupa i z tego powodu ubezpieczony nie kwalifikuje się do leczenia operacyjnego o czym świadczą, świadczy zaświadczenie od lekarza chirurga w aktach ZUS. Schorzenia dotyczące układu kostno stawowego z objawami neurologicznymi są schorzeniami zasadniczymi a pozostałe choroby wymienione w rozpoznaniu jako współistniejące dodatkowo upośledzają sprawność ubezpieczonego. Biegli wskazali, że badanie sądowo lekarskie potwierdziło przewlekłość procesu chorobowego i jego większy stopień zaawansowania niż orzekła to komisja lekarska. I biegli tutaj powołali się na opinię lekarzy leczących na orzeczenie lekarza orzecznika, który uznał niezdolność do pracy ubezpieczonego ale ponadto powołali się także na opinię biegłych, które zostały wydane na użytek sprawy toczącej się z odwołania od decyzji odmawiającej przyznania świadczenia rehabilitacyjnego, czyli na opinie znajdujące się w sprawach, w sprawie VII U(...), w której biegli w swojej opinii sądowo lekarskiej stwierdzili częściową niezdolność do pracy stwierdzając, że dalsza rehabilitacja lecznicza nie rokuje uzyskania zdolności do pracy co skutkowało oddaleniem odwołania w sprawie o przyznanie świadczenia rehabilitacyjnego. Do tej opinii uzupełniającej również ZUS złożył zastrzeżenia, w której powtórzył dotychczasowe zarzuty generalnie nie zgadzając się z wnioskami opinii biegłych i wnioskował o powołanie w sprawie nowego zespołu biegłych. Sąd uznał, że opinia biegłych neurologa i ortopedy jest miarodajna dla oceny stanu zdrowia ubezpieczonego i nie ma potrzeby dalszego prowadzenia postępowania dowodowego, ponieważ wszystkie kwestie medyczne zostały wyjaśnione przez biegłych w opinii podstawowej i opinii uzupełniającej, a więc dalsze prowadzenie tego postępowania oznaczałoby niepotrzebne przewlekanie tego postępowania. Podkreślić trzeba, że wnioski opinii biegłych są poparciem stanowiska zajętego przez lekarza orzecznika w orzeczeniu z 7 grudnia 2016 roku, w którym to stanowisku lekarz

orzecznik stwierdził niezdolność do pracy na krótszy okres niż biegli, ale stwierdził w związku ze stanem narządu ruchu i schorzeniami związanymi ze skutkami schorzenia kręgosłupa. Biegli w swojej opinii odnieśli się do orzeczenia lekarza orzecznika ale stwierdzili, że ich zdaniem ta niezdolność do pracy będzie trwała dłużej i ten pogląd Sąd Okręgowy podziela powołując się jeszcze na to, że ubezpieczony orzeczeniem z 2 stycznia 2017 roku został zaliczony do osób niepełnosprawnych w stopniu umiarkowanym co również potwierdza fakt, że ten stan zdrowia uniemożliwia ubezpieczonemu w tym momencie wykonywanie dotychczasowej pracy zarobkowej. To, że biegły otolaryngolog nie stwierdził niezdolności do pracy nie stoi na przeszkodzie stwierdzeniu, że inne schorzenia przemawiają za przyznaniem ubezpieczonemu prawa do renty. Zdaniem Sądu opinia została wydana przez specjalistów z tych dziedzin medycyny co do których schorzenia występują u ubezpieczonego. Biegli wydali opinię po analizie akt sprawy, więc analizując dokumentację medyczną ale też po dokonaniu badania przedmiotowego wnioski opinii zostały sformułowane w sposób jasny i precyzyjny a końcowe stanowisko zostało przekonywująco i logicznie uzasadnione. W związku z powyższym Sąd uznał, że poziom wiedzy, sposób motywowania orzeczenia przemawia za podzieleniem wniosku w tej opinii. Stosownie do artykułu 57 Ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił warunki w postaci niezdolności do pracy lub posiadania wymaganego okresu składkowego i nie składkowego, powstania niezdolności do pracy w okresach, o który mowa w tym przepisie. A w tej sprawie sporną kwestią była wyłącznie sama zdolność ubezpieczonego do pracy. W myśl artykułu 12 cytowanej ustawy nie zdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnie z poziomie kwalifikacji. Zgodnie z artykułem 13 Ustawy o emeryturach i rentach z FUS przy ocenie stopnia i przewidywalnego okresu niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, możliwości wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychiczne. W związku z powyższym ta ocena stanu zdrowia ubezpieczonego wymagała wiadomości specjalnej i te wiadomości specjalne posiadali powołani w sprawie biegli, która, których opinie Sąd uznał za miarodajną dla oceny stanu zdrowia ubezpieczonego i w pełni ją podzielił. Dlatego powołując się też na to, że lekarz orzecznik ZUS sam orzekł tą częściową niezdolność do pracy co zdaniem Sądu utwierdza Sąd w tym przekonaniu, że ubezpieczony spełnia wszystkie przesłanki do przyznania prawa do renty i dlatego Sąd na podstawie artykułu 477 ze znaczką 14 paragraf 2 Kodeksu postępowania cywilnego zmienił zaskarżoną decyzję przyznając ubezpieczonemu prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 1 dnia miesiąca, w którym złożono wniosek na okres wskazany w opinii biegłych, czyli do 31 października 2019 roku. W drugim punkcie wyroku Sąd orzekł o odpowiedzialności organu rentowego na podstawie artykułu 118 ustęp 1a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, bowiem organ rentowy dysponował tą samą dokumentacją medyczną co biegli, a więc gdyby prawidłowo ocenił stan zdrowia ubezpieczonego to przyznałby tę rentę znacznie wcześniej. Skutek tego orzeczenia jest taki, że jeżeli wyrok się uprawomocni to organ rentowy będzie musiał dokonać spłaty tej renty wraz z odsetkami. W punkcie trzecim wyroku Sąd Okręgowy na podstawie artykułu 98 Kodeksu postępowania cywilnego oraz przepisów Rozporządzenia w sprawie opłat za czynności adwokackie przyznał od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonemu kwotę 360 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego oceniając nakład pracy adwokata w prowadzeniu tej sprawy.